

CONSTITUCIÓ APOSTÒLICA ANGLICANORUM COETIBUS  
DEL SUMME PONTÍFEX BENET XVI

**Sobre la institució d'ordinariats personals per als anglicans  
que ingressen en la plena comunió amb l'Església catòlica**

En aquests últims temps l'Esperit Sant ha empès grups d'anglicans a demanar en diverses ocasions i insistentment de ser rebuts, fins i tot corporativament, en la plena comunió catòlica, i aquesta seu apostòlica ha acollit benèvolament la seva petició. El successor de Pere, de fet, que té del Senyor Jesús el manament de garantir la unitat de l'episcopat i de presidir i tutelar la comunió universal de totes les Esglésies,<sup>1</sup> no pot deixar de proposar els mitjans per tal que aquest sant desig es pugui realitzar.

L'Església, poble reunit en la unitat del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant,<sup>2</sup> va ser de fet instituïda per nostre Senyor Jesucrist com «un sacrament, o senyal i instrument de la unió íntima amb Déu i de la unitat de tot el llinatge humà».<sup>3</sup> Tota divisió entre els batejats en Jesucrist és una ferida al que l'Església és i a allò per a què l'Església existeix; de fet, «és clarament contrària a la voluntat de Crist, i és un escàndol per al món i dificulta la causa sacratíssima de predicar l'evangeli a tots els éssers creats».<sup>4</sup> Precisament per això, abans de vessar la seva sang per la salvació del món, el Senyor Jesús va resar al Pare per la unitat dels seus deixebles.<sup>5</sup>

L'Esperit Sant, principi d'unitat, constitueix l'Església com a comunió.<sup>6</sup> Ell és el principi de la unitat dels fidels en l'ensenyament dels Apòstols, en la fracció del pa i en les pregàries.<sup>7</sup> Amb tot, l'Església, per analogia amb el misteri del Verb encarnat, no és només una comunió invisible, espiritual, sinó també visible;<sup>8</sup> de fet, «la societat dotada d'organismes jeràrquics i el cos místic de Crist, el grup visible i la comunitat espiritual, l'Església terrena i l'Església enriquida de béns celestials, no han de ser considerades com a dues coses, ans formen una realitat complexa, constituïda per un element humà i un de diví».<sup>9</sup> La comunió dels batejats en l'ensenyament dels Apòstols i en la fracció del pa eucarístic es manifesta visiblement en els vincles de la professió de la integritat de la fe, de la celebració de tots els sacraments instituïts per Crist i del govern del Col·legi dels bisbes amb el seu cap, el romà Pontífex.<sup>10</sup>

L'única Església de Crist, de fet, que en el Símbol de la fe professem com a una, santa, catòlica i apostòlica, «subsisteix en l'Església catòlica, governada pel successor de Pere i pels bisbes en comunió amb ell, encara que fora de la seva cohesió es trobin molts

---

<sup>1</sup> Cf. Concili Ecumènic Vaticà II, constitució dogmàtica *Lumen gentium*, 23; Congregació per la Doctrina de la Fe, Carta *Communiois notio*, 12 i 13.

<sup>2</sup> Cf. Constitució dogmàtica *Lumen gentium*, 4; Decr. *Unitatis redintegratio*, 2.

<sup>3</sup> Constitució dogmàtica *Lumen gentium*, 1.

<sup>4</sup> Decret *Unitatis redintegratio*, 1.

<sup>5</sup> Cf. Jn 17,20-21; decret *Unitatis redintegratio*, 2.

<sup>6</sup> Cf. Constitució dogmàtica *Lumen gentium*, 13.

<sup>7</sup> Cf. *Ibidem*; Ac 2,42.

<sup>8</sup> Cf. Constitució dogmàtica *Lumen gentium*, 8; carta *Communiois notio*, 4.

<sup>9</sup> Constitució dogmàtica *Lumen gentium*, 8.

<sup>10</sup> Cf. Codi de Dret Canònic (CIC per les seves sigles en llatí), c. 205; constitució dogmàtica *Lumen gentium*, 13, 14, 21 i 22; decret *Unitatis redintegratio*, 2, 3, 4,15, 20; decret *Christus Dominus*, 4; decret *Ad gentes*, 22.

elements de santificació i de veritat que, com a dons propis de l'Església de Crist, empenyen vers la unitat catòlica.»<sup>11</sup>

A la llum d'aquests principis eclesiològics, amb aquesta constitució apostòlica s'ofereix una normativa general que regula la institució i la vida dels ordinariats personals per a aquells fidels anglicans que desitgen entrar corporativament en plena comunió amb l'Església catòlica. Aquesta normativa està complementada per les «Normes complementàries» emanades de la seu apostòlica.

I. §1. Els ordinariats personals per a anglicans que entren en la plena comunió amb l'Església catòlica són erigits per la Congregació per a la Doctrina de la Fe dins els confins territorials d'una determinada conferència episcopal després d'haver consultat la susdita conferència.

§2. En el territori d'una conferència de bisbes poden ser erigits un o més ordinariats, segons les necessitats.

§3. Cada ordinariat *ipso iure* gaudeix de personalitat jurídica pública; és jurídicament equiparable a una diòcesi.<sup>12</sup>

§4. L'ordinariat està format per fidels laics, clergues i membres d'instituts de vida consagrada o de societats de vida apostòlica, originàriament pertanyents a la Comunió anglicana i ara en plena comunió amb l'Església catòlica, o bé aquells que reben els sacraments de la iniciació en la jurisdicció de l'ordinariat mateix.

§5. El *Catecisme de l'Església catòlica* és l'expressió autèntica de la fe catòlica professada pels membres de l'ordinariat.

II. L'ordinariat personal es regeix per les normes del dret universal i de la present constitució apostòlica i està subjecte a la Congregació per a la Doctrina de la Fe i als altres dicasteris de la cúria romana segons les seves competències. Està també regit per les «Normes complementàries» i altres eventuales normes específiques donades per a cada ordinariat.

III. Sense excloure les celebracions litúrgiques segons el ritu romà, l'ordinariat té la facultat de celebrar l'eucaristia i els altres sacraments, la litúrgia de les hores i les altres accions litúrgiques segons els llibres litúrgics propis de la tradició anglicana aprovats per la Santa Seu, amb l'objectiu de mantenir vives a l'interior de l'Església catòlica les tradicions espirituals, litúrgiques i pastorals de la Comunió anglicana, com a do preciós per a alimentar la fe dels seus membres i riquesa que ha de ser compartida.

IV. Un ordinariat personal es confia a l'atenció pastoral d'un ordinari nomenat pel romà Pontífex.

V. La potestat (*potestas*) de l'ordinari és:

- a) Ordinària: unida pel mateix dret a l'ofici conferit pel romà Pontífex, per al fur intern i per al fur extern;

---

<sup>11</sup> Constitució dogmàtica *Lumen gentium*, 8; decret *Unitatis redintegratio*, 1, 3 i 4; Congregació per la Doctrina de Fe, Declaració *Dominus Iesus*, 16.

<sup>12</sup> Cf. Joan Pau II, constitució apostòlica *Spirituali militum curæ*, 21 d'abril de 1986, I §1.

b) Vicària: exercida en nom del romà Pontífex;

c) Personal: exercida sobre tots aquells que pertanyen a l'ordinariat.

Aquesta és exercida de manera conjunta amb la del bisbe diocesà local en els casos previstos per les «Normes complementàries».

VI. §1. Aquells que han exercit el ministeri de diaques, preveres o bisbes anglicans, que responen als requisits establerts pel dret canònic<sup>13</sup> i no estan impeditos per irregularitats o altres impediments,<sup>14</sup> poden ser acceptats per l'ordinari com a candidats per als ordes sagrats en l'Església catòlica. Per als ministres casats, s'han d'observar les normes de l'encíclica de Pau VI *Sacerdotalis cælibatus*, n. 42,<sup>15</sup> i de la declaració *In June*.<sup>16</sup> Els ministres no casats han d'atenir-se a la norma del celibat clerical segons el c. 277 §1.

§2 L'ordinari, en plena observança de la disciplina del celibat clerical a l'Església latina, *pro regula* admetrà només homes cèlibes a l'orde del presbiterat. Podrà demanar al romà Pontífex, com una derogació del c. 277 §1, admetre cas per cas a l'orde sagrat del presbiterat també homes casats, segons els criteris objectius aprovats per la Santa Seu.

§3. La incardinació dels clergues estarà regulada segons les normes del dret canònic.

§4. Els preveres incardinats en un ordinariat, que constitueixen el seu presbiteri, han de conrear també un vincle d'unitat amb el presbiteri de la diòcesi en el territori on desenvolupen el seu ministeri; hauran d'afavorir iniciatives i activitats pastorals i caritatives conjuntes, que podran ser objecte d'acords estipulats entre l'ordinari i el bisbe diocesà local.

§5. Els candidats als ordes sagrats en un ordinariat es formaran al costat dels altres seminaristes, especialment en els àmbits doctrinal i pastoral. Per a tenir en compte les necessitats particulars dels seminaristes de l'ordinariat i de la seva formació en el patrimoni anglicà, l'ordinari pot establir programes per a desenvolupar al Seminari o també erigir cases de formació, unides a facultats de teologia ja existents.

VII. L'ordinari, amb l'aprovació de la Santa Seu, pot erigir nous instituts de vida consagrada i societats de vida apostòlica i promoure els seus membres als ordes sagrats, segons les normes del dret canònic. Instituts de vida consagrada provinents de l'anglicanisme i ara en plena comunió amb l'Església catòlica poden ser sotmesos a la jurisdicció de l'ordinari per mutu acord.

VIII. §1. L'ordinari, segons la norma del dret, després d'haver sentit el parer del bisbe diocesà del lloc, pot, amb el consentiment de la Santa Seu, erigir parròquies personals per a l'atenció pastoral dels fidels pertanyents a l'ordinariat.

§2. Els rectors de l'ordinariat gaudeixen de tots els drets i estan subjectes a totes les obligacions previstes en el Codi de Dret Canònic, que, en els casos establerts en les «Normes complementàries», són exercits en ajuda pastoral mútua amb els rectors de la diòcesi en el territori dels quals es troba la parròquia personal de l'ordinariat.

---

<sup>13</sup> Cf. CIC, c. 1026-1032.

<sup>14</sup> Cf. CIC, c. 1040-1049.

<sup>15</sup> Cf. *Acta Apostolicæ Sedis* (AAS) 59 (1967), 674.

<sup>16</sup> Cf. Congregació per a la Doctrina de la Fe, Declaració de l'1 d'abril de 1981, a *Enchiridion Vaticanum* 7, 1213.

IX. Tant els fidels laics com els instituts de vida consagrada i les societats de vida apostòlica que provenen de l'anglicanisme i desitgen formar part de l'ordinariat personal, han de manifestar aquesta voluntat per escrit.

X. §1. L'ordinari és assistit en el seu govern per un Consell de Govern, regulat per estatuts aprovats per l'ordinari i confirmats per la Santa Seu.<sup>17</sup>

§2. El Consell de Govern, presidit per l'ordinari, està compost per almenys sis sacerdots i exerceix les funcions establertes en el Codi de Dret Canònic per al Consell del Presbiteri i el Col·legi de Consultors i aquelles especificades en les «Normes complementàries».

§3. L'ordinari ha de constituir un Consell per als Afers Econòmics, segons la norma del Codi de Dret Canònic i amb les funcions que aquest estableix.<sup>18</sup>

§4. Per a afavorir la consulta dels fidels, a l'ordinariat ha de ser constituït un Consell Pastoral.<sup>19</sup>

XI. L'ordinari ha d'anar a Roma cada cinc anys per a la visita *ad limina Apostolorum* i, a través de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, en comunicació també amb la Congregació per als Bisbes i la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles, ha de presentar al romà Pontífex un informe sobre l'estat de l'ordinariat.

XII. Per a les causes judicials, el tribunal competent és el de la diòcesi on té domicili una de les parts, tret que l'ordinariat hagi constituït un tribunal propi. En aquest cas el tribunal de segona instància serà el designat per l'ordinariat i aprovat per la Santa Seu.

XIII. El decret que erigirà un ordinariat determinarà el lloc de la seu de l'ordinariat, i, si ho considera oportú, també quina serà la seva església principal.

Volem que aquestes disposicions i normes nostres siguin vàlides i eficaces ara i en el futur, no obstant, si calgués, les constitucions i les ordenances apostòliques emanades pels nostres predecessors i tota altra prescripció, fins i tot les dignes de particular esment i derogació.

Donat a Roma, al costat de Sant Pere, el 4 de novembre de 2009, memòria de sant Carles Borromeu.

*Benedictus pp. XVI*

---

<sup>17</sup> Cf. CIC, c. 495-502.

<sup>18</sup> Cf. CIC, c. 492-494.

<sup>19</sup> Cf. CIC, c. 511.

**CONGREGACIÓ PER A LA DOCTRINA DE LA FE**  
**«NORMES COMPLEMENTÀRIES»**  
**A LA CONSTITUCIÓ APOSTÒLICA ‘ANGLICANORUM CÆTIBUS’**

**Dependència de la Santa Seu**

ARTICLE 1

Cada ordinariat depèn de la Congregació per a la Doctrina de la Fe. Manté relacions properes amb els altres dicasteris romans segons quines siguin les seves competències.

**Relacions amb les conferències episcopals i amb els bisbes diocesans**

ARTICLE 2

§1. L'ordinari dóna seguiment a les directives de les conferències episcopals nacionals en la mesura que aquestes són fidels a les normes contingudes en la constitució apostòlica *Anglicanorum cætibus*.

§2. L'ordinari és membre de la respectiva conferència episcopal.

ARTICLE 3

L'ordinari, en l'exercici d'aquest ofici, ha de mantenir llaços propers de comunió amb el bisbe de la diòcesi on l'ordinariat és present, per tal de coordinar la seva activitat pastoral amb el programa pastoral de la diòcesi.

**L'ordinari**

ARTICLE 4

§1. L'ordinari ha de ser un bisbe o un prevere designat pel romà Pontífex *ad nutum Sanctæ Sedis*, basat en una terna presentada pel Consell de Govern. S'apliquen a ell els canons 383-388, 392-394 i 396-398 del Codi de Dret Canònic.

§2. L'ordinari té la facultat d'incardinar a l'ordinariat exministres anglicans que hagin entrat en la plena comunió amb l'Església catòlica, així com candidats que pertanyin a l'ordinariat i que ell hagi promogut als ordes sagrats.

§3. Després d'haver consultat amb la conferència episcopal, i havent obtingut el consentiment del Consell de Govern i l'aprovació de la Santa Seu, l'ordinari pot erigir, segons les necessitats, deganats territorials supervisats per un delegat de l'ordinari que vetlli pels fidels de les distintes parròquies personals.

**Els fidels de l'ordinariat**

ARTICLE 5

§1. Els fidels laics que originàriament eren de tradició anglicana i desitgin pertànyer a l'ordinariat, després d'haver fet la seva professió de fe i rebut els sagraments d'iniciació, segons ho contempla el canó 845, han de ser registrats en el pertinent registre de l'ordinariat. Aquells que van ser prèviament batejats com a catòlics fora de l'ordinariat,

ordinàriament no són elegibles com a membres, tret que siguin membres d'una família que pertanyi a l'ordinariat.

§2. Els fidels laics i els membres d'instituts de vida consagrada i societats de vida apostòlica, quan col·laboren en activitats pastorals o caritatives, siguin diocesanes o parroquials, estan sotmesos al bisbe diocesà o al rector del lloc; per la qual cosa, en aquest cas, la potestat d'aquests últims és exercida de manera conjunta amb la de l'ordinari i la del rector de l'ordinariat.

## **El clergat**

### ARTICLE 6

§1. Per a admetre els candidats als ordes sagrats, l'ordinari ha d'obtenir el consentiment del Consell de Govern. En consideració de la tradició eclesial i de la pràctica anglicanes, l'ordinari pot presentar al Sant Pare una petició per a l'admissió d'homes casats al presbiterat en l'ordinariat, després d'un procés de discerniment basat en criteris objectius i en les necessitats de l'ordinariat. Aquests criteris objectius són determinats per l'ordinari consultant la conferència episcopal local i han de ser aprovats per la Santa Seu.

§2. Aquells que han estat prèviament ordenats a l'Església catòlica i posteriorment s'han fet anglicans, no poden exercir el ministeri sagrat en l'ordinariat. Els clergues anglicans que estan en situacions matrimonials irregulars no poden ser acceptats als ordes sagrats a l'ordinariat.

§3. Els preveres incardinats a l'ordinariat reben les facultats necessàries de part de l'ordinari.

### ARTICLE 7

§1. L'ordinari ha d'assegurar que es retribueixi al clergat incardinat a l'ordinariat l'adequada remuneració, i ha de vetllar per les seves necessitats en els casos de malaltia, discapacitat i vellesa.

§2. L'ordinari podrà acordar amb la conferència episcopal els recursos i fons disponibles per a l'atenció del clergat de l'ordinariat.

§3. Quan sigui necessari, els sacerdots, amb el permís de l'ordinari, poden exercir una professió secular compatible amb l'exercici del ministeri sacerdotal (cf. Codi de Dret Canònic —CIC per les seves sigles en llatí—, c. 286).

### ARTICLE 8

§1. Els preveres que constitueixen el presbiteri de l'ordinariat són elegibles com a membres en el Consell del Presbiteri de la diòcesi on exerceixen l'atenció pastoral dels fidels de l'ordinariat (cf. CIC, c. 498 §2).

§2. Els sacerdots i els diaques incardinats a l'ordinariat poden ser membres del Consell Pastoral de la diòcesi on exerceixen el seu ministeri, d'acord amb la forma determinada pel bisbe diocesà (cf. CIC, c. 512 §1).

## ARTICLE 9

§1. Els clergues incardinats a l'ordinariat han d'estar disponibles per a assistir a la diòcesi on tenen domicili o quasi-domicili quan es consideri apropiat per a l'atenció pastoral dels fidels. En aquests casos, estan sotmesos al bisbe diocesà pel que fa al càrrec pastoral o ofici que reben.

§2. On i quan es consideri apropiat, els clergues incardinats en una diòcesi o en un institut de vida consagrada o societat de vida apostòlica, amb el consentiment escrit dels seus respectius bisbes diocesans o dels seus superiors, poden col·laborar en el treball pastoral de l'ordinariat. En aquest cas, estan sotmesos a l'ordinari pel que fa al càrrec pastoral o ofici que rebin.

§3. En els casos tractats en els paràgrafs precedents, ha de donar-se un acord escrit entre l'ordinari i el bisbe diocesà o el superior de l'institut de vida consagrada o el moderador de la societat de vida apostòlica, on quedin clarament establerts els termes de la col·laboració i tot el que es refereix als mitjans de manteniment.

## ARTICLE 10

§1. La formació del clergat de l'ordinariat ha de complir dos objectius: 1) una formació conjunta amb els seminaristes diocesans d'acord amb les circumstàncies locals; 2) una formació, en plena harmonia amb la tradició catòlica, en aquells aspectes del patrimoni anglicà que són d'un valor particular.

§2. Els candidats a l'ordenació sacerdotal rebran la formació teològica amb altres seminaristes en un Seminari o facultat de teologia de conformitat amb un acord entre l'ordinari i, respectivament, el bisbe diocesà o els bisbes en qüestió. Els candidats poden rebre altres aspectes de la formació sacerdotal segons un programa específic del mateix Seminari o en una casa de formació establerta, amb el consentiment del Consell de Govern, expressament amb el propòsit de transmetre el patrimoni anglicà.

§3. L'ordinariat ha de tenir el seu *proprio* programa de formació sacerdotal, aprovat per la Santa Seu; cada casa de formació ha de preparar la seva regla, aprovada per l'ordinari (cf. CIC, c. 242 §1).

§4. L'ordinari pot acceptar com a seminaristes només aquells que pertanyen a una parròquia personal de l'ordinariat o els qui havien estat prèviament anglicans i han establert plena comunió amb l'Església catòlica.

§5. L'ordinariat vetlla per la continuada formació del seu clergat, per mitjà de la seva participació en els programes locals proveïts per la Conferència Episcopal i el bisbe diocesà.

## **Antics bisbes anglicans**

## ARTICLE 11

§1. Un antic bisbe anglicà casat és elegible per a ser designat ordinari. En aquest cas, ha de ser ordenat sacerdot a l'Església catòlica i després exercir el ministeri pastoral i sacramental dins l'ordinariat amb plena autoritat jurisdiccional.

§2. Un antic bisbe anglicà que pertanyi a l'ordinariat pot ser convocat per a assistir l'ordinari en l'administració de l'ordinariat.

§3. Un antic bisbe anglicà que pertanyi a l'ordinariat pot ser invitat a participar en les reunions de la conferència episcopal del respectiu territori, amb l'estatus equivalent al d'un bisbe retirat.

§4. Un antic bisbe anglicà que pertanyi a l'ordinariat i que no hagi estat ordenat com a bisbe a l'Església catòlica, pot demanar permís a la Santa Seu per a usar la insígnia de l'ofici episcopal.

## **El Consell de Govern**

### ARTICLE 12

§1. El Consell de Govern, d'acord amb els estatuts aprovats per l'ordinari, té els drets i les competències que, segons el Codi de Dret Canònic, són propis del Consell Presbiteral i del Col·legi de Consultors.

§2. A més d'aquestes competències, l'ordinari necessita el consentiment del Consell de Govern per a:

- a) Admetre un candidat als ordes sagrats;
- b) Erigir o suprimir una parròquia personal;
- c) Erigir o suprimir una casa de formació;
- d) Aprovar un programa formatiu.

§3. L'ordinari també consulta el Consell de Govern pel que fa a les activitats pastorals de l'ordinariat i els principis inspiradors de la formació dels clergues.

§4. El Consell de Govern té vot deliberatiu:

- a) Per a formar la terna de noms que cal enviar a la Santa Seu per al nomenament de l'ordinari;
- b) En l'elaboració de les propostes de canvi de les Normes Complementàries de l'ordinariat per a presentar a la Santa Seu;
- c) En la redacció dels estatuts del Consell de Govern, dels estatuts del Consell Pastoral i del reglament de les cases de formació.

§5. El Consell de Govern es regula segons els estatuts del Consell. La meitat dels membres és elegida pels preveres de l'ordinariat.

## **El Consell Pastoral**

### ARTICLE 13

§1. El Consell Pastoral, instituït per l'ordinari, ofereix consell sobre l'activitat pastoral de l'ordinariat.

§2. El Consell Pastoral, presidit per l'ordinari, està regit pels estatuts aprovats per l'ordinari.



## Les parròquies personals

### ARTICLE 14

§1. El rector pot ser assistit en l'atenció pastoral de la parròquia per un vicari parroquial nomenat per l'ordinari; a la parròquia, ha de ser constituït un Consell Pastoral i un Consell per als Afers Econòmics.

§2. Si no hi ha un vicari, en cas d'absència, d'impediment o de mort del rector, el rector del territori en què es troba l'església de la parròquia personal pot exercir, si cal, les seves facultats de rector de manera suplementària.

§3. Per a l'atenció pastoral dels fidels que es troben al territori de la diòcesi on no ha estat erigida una parròquia personal, després d'escoltar el parer del bisbe diocesà, l'ordinari pot proveir amb una quasi-parròquia (cf. CIC, c. 516 §1).

El Summe Pontífex Benet XVI, en l'audiència concedida al subscrit cardenal prefecte, ha aprovat les presents «Normes complementàries» a la constitució apostòlica *Anglicanorum cœtibus*, decidida per la sessió ordinària d'aquesta Congregació, i n'ha ordenat la publicació.

Roma, a la seu de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, el 4 de novembre de 2009, memòria de Sant Carles Borromeu.

Cardenal William Levada, *prefecte*

† Luis. F. Ladaria, S.I. , Arquebisbe titular de Thibica, *secretari*